

чада.“ Пакъ въ една градина на селото Гетсиманія са испотава Іисусъ, за да заплати за Адамова потъ, и скрби, за да заплати за Евината скрбъ, и тъй да избави отъ древната онда клатва наши-
ты праотци. Нъ азъ съм чудіж, и малък, кога го гледамъ да съм лжчи
толко много, и да дъма съсъ твърдѣ-глъбоко въздыханїе: „Прин-
скрбна єсть душа моя до смърти.“ Той преди малко рече:
че страданието, и крестътъ съ славата мъ: „Нынѣ прослависа-
сънъ чловѣческий.“ Той према съ сичко търпѣніе волата оте-
ческа: „Отче, не гаќи же дъзъ хощъ, но гаќи же тъ, да въ-
дѣтъ въблъ твоѧ.“ Той показва сичкото усърдие къмъ учениците
си: „ставайте да отидемъ.“ Я пакъ сега тажи, лжчисъ, и потъмъ съ
кръвенъ потъ? Той скрби, и скрбъ-та мъ го докарва почти до
смърть? „Принскрбна єсть душа моя до смърти.“ Междъ
они, които има да страдае, кое е онова, което най-повече го наскр-
бава? Да ли предателството Иудино?

На истина въ него дѣвѣ нѣща могатъ твърдѣ-много да наскр-
батъ душата Іисусова: едното е едно твърдѣ-голѣмо презрѣнїе; и-
скамъ да кажѫ, че Иуда го не позна за Единъ Божій, познаваше го
обаче за единъ чловѣкъ, който имаше една Божественна сила, за да
стрѣва бескрайни чудеса. Единъ лѣкаръ, който съ една дъма отъ у-
стата си, или съ едно приосновенїе на рѣката си освѣтлява слѣпъ,
очистява прокаженки, исцѣлява болни, вскрьшава мъртви: единъ
чудотворенъ Пророкъ, който предказва бѫдущти, който познава тай-
ни, който ходи немокренно отгорѣ по морето, който владѣе надъ
вѣтровети, който исплѣда демони, окаянный Иудо, колко вреди? И
такъвъ ли чловѣкъ продавашъ за тридесетъ сребърника? съ толкови
былъ узаконилъ Моисей да съ плаща кръвъ-та на единъ робъ; тол-
ко съ уничижава Іисусъ! Другого; търпѣніе, да съ продава, но да
съ продава отъ единъ Апостолъ! Колко лошъ примѣръ за Черквата!
Апостолити да продаватъ Христъ? сирѣчъ, сващеницити Божествен-
ната благодать? голѣмо нѣщо! Междъ Апостолиты само онзи съ е
осъдили, който обичалъ сребренниците; проклѣто сребролюбие, първа,
и главна причина, за којто и вѣрата си предавамъ, и душата си
лжчимъ!

Тъка ви молїж, Христіане, да забелѣжите едно нѣщо достойно
за размысленїе. Оніа сребърници, които е зелъ Иуда, като продаде